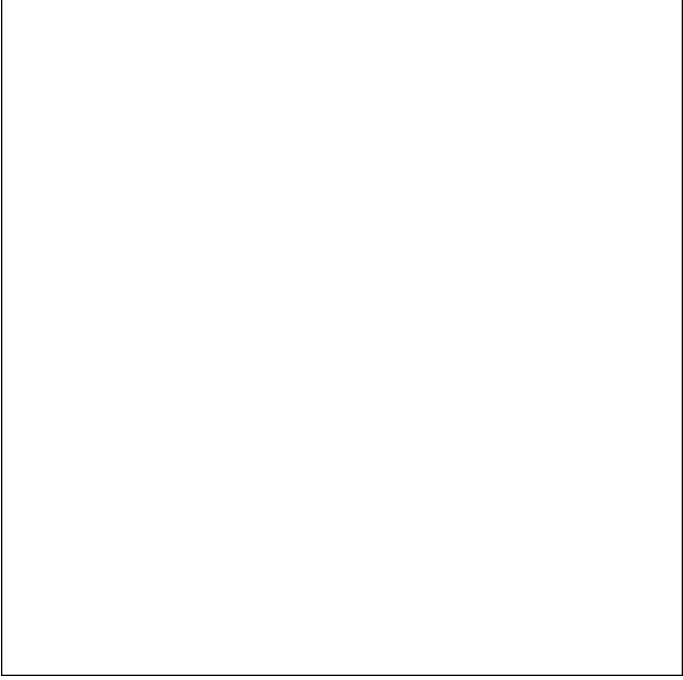

A nap, amikor a városba költöztem

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
✉ Brian Wambi
✉ Boglárka Vermeki
3
Magyar hu

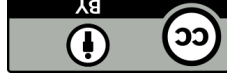

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A nap, amikor a városba költöztem

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
✉ Brian Wambi
✉ Boglárka Vermeki

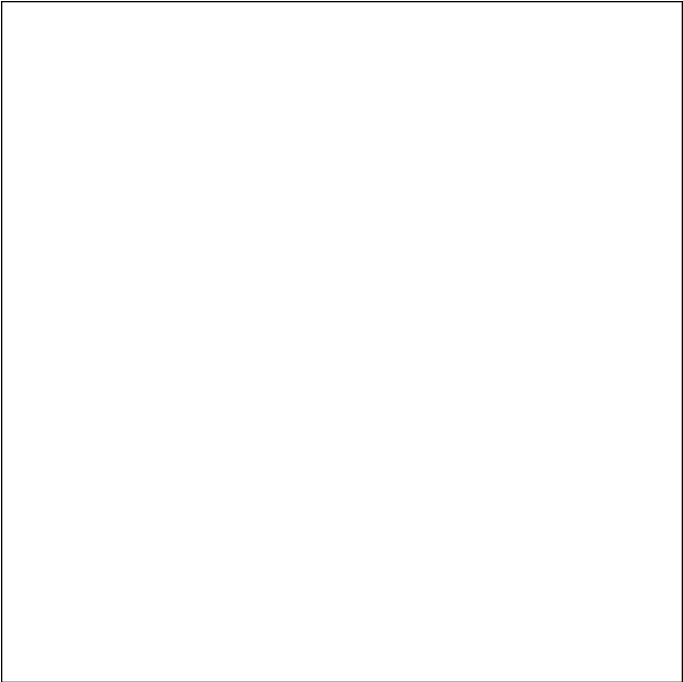
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

A falum kis buszmegállója tele volt emberekkel és zsúfolt buszokkal. A földön még rengeteg csomag volt, amit be kellett pakolni. A sofőrök a buszuk úti céljának nevét kiabálták.

„A városbai A városbai Nyugat felé!”
- kiáltotta egyikük. Ez volt az a busz,
amit el kellett érnem.

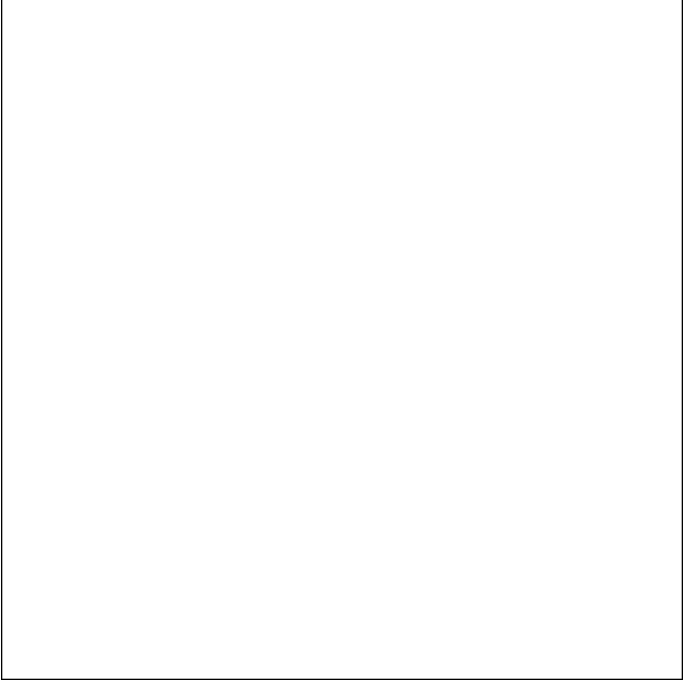

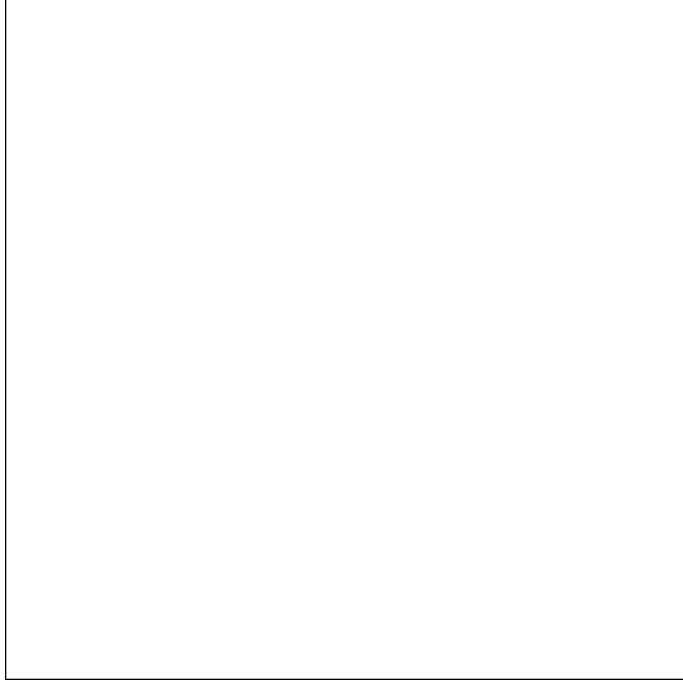
A városba tartó busz már majdnem tele volt, de még sok ember próbált felszállni rá. Néhányan a busz aljába, mások pedig a csomagtartóra tették a táskáikat.

A busz hamar megtelt újra. Hamarosan visszamegy keletre. A legfontosabb dolog számomra most az, hogy megtaláljam a nagybátyám házát.

Sok új utas szorongatta jegyét,
miközben helyet kerestek
maguknak. Kiszgyermekes anyukák
próbáltak kényelmesen
elhelyezkedni a hosszú út előtt.

Kilenc óra múlva nagy
csörömpölésre ébredtem, és arra,
hogy hívják az utasokat, akik a
falumba mennék vissza. Megfogtam
a kis táskámat, és leugrottam a
buszról.

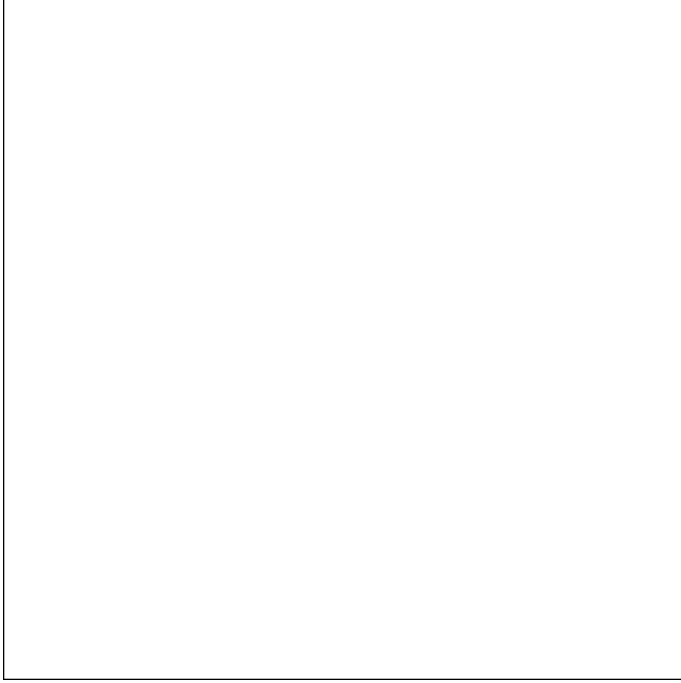
Benyomtam magam egy ablak melletti ülésre. A mellettem ülő férfi egy zöld műanyag szatyrot szorongatott. Régi szandált és kopott kabátot viselt, idegesnek tűnt.

Útközben próbáltam megtanulni a hely nevét, ahol a nagybátyám élt a városban. Még álmomban is ezt motyogtam.

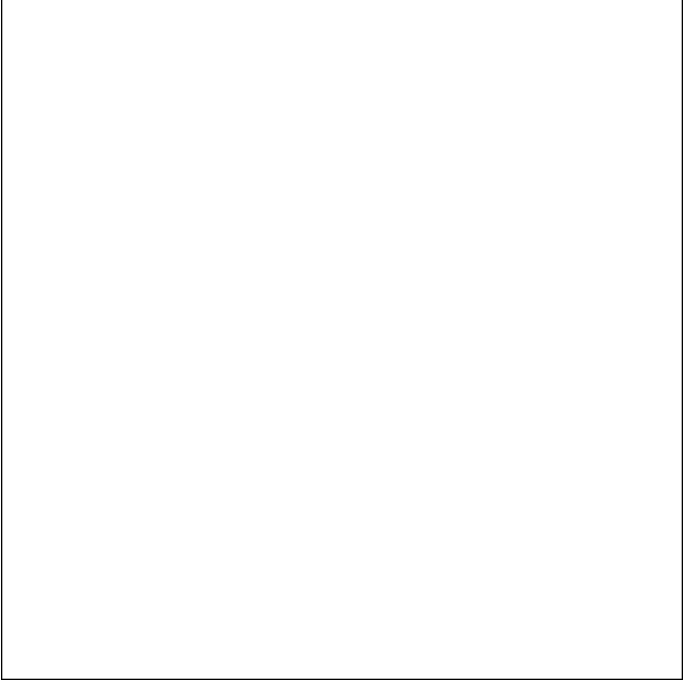
Almomban visszatértem az
otthonomba. Vajon anyukám
biztonságban lesz? A nyulaim
hoznak pénzt a házhoz? Az öcsém
meg fogja locsolni a fáimat?

14

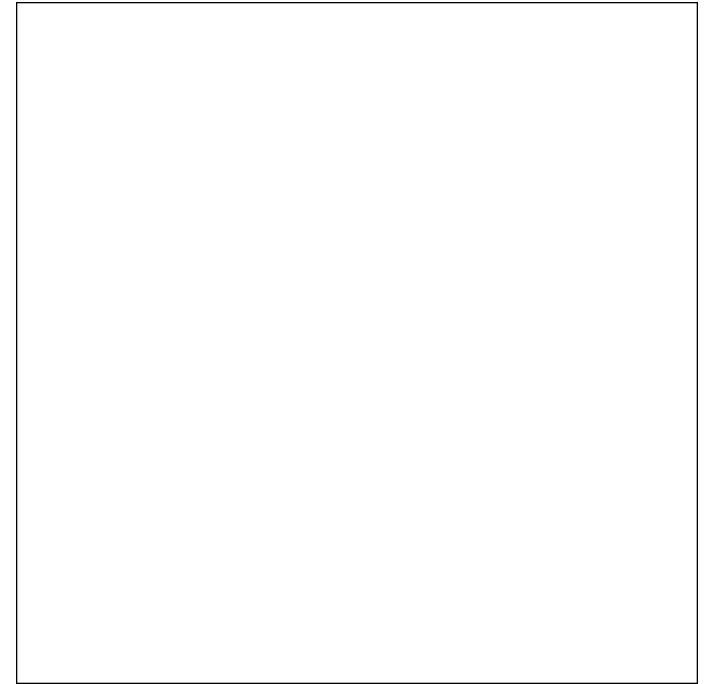
Amikor kinéztem az ablakon, akkor
értettem meg, hogy elhagyom a
falut, ahol felnőttem. A nagyvárosba
megyek.

7

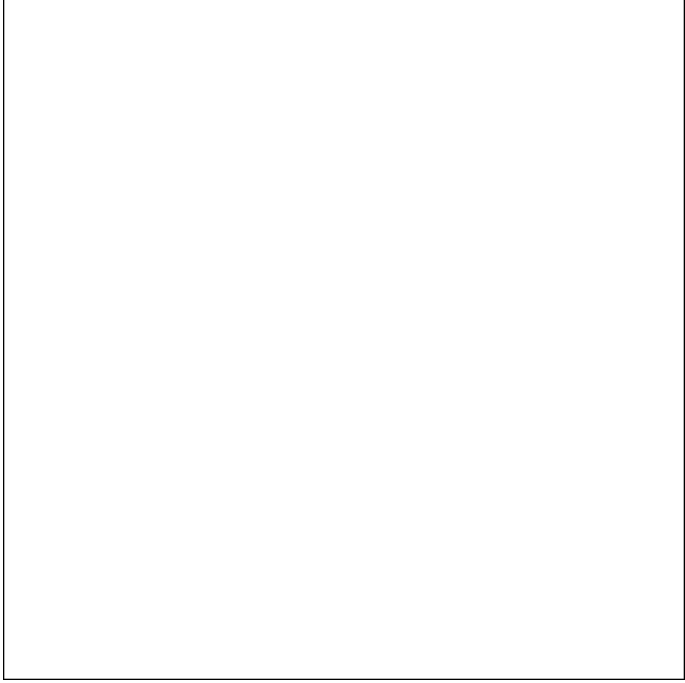

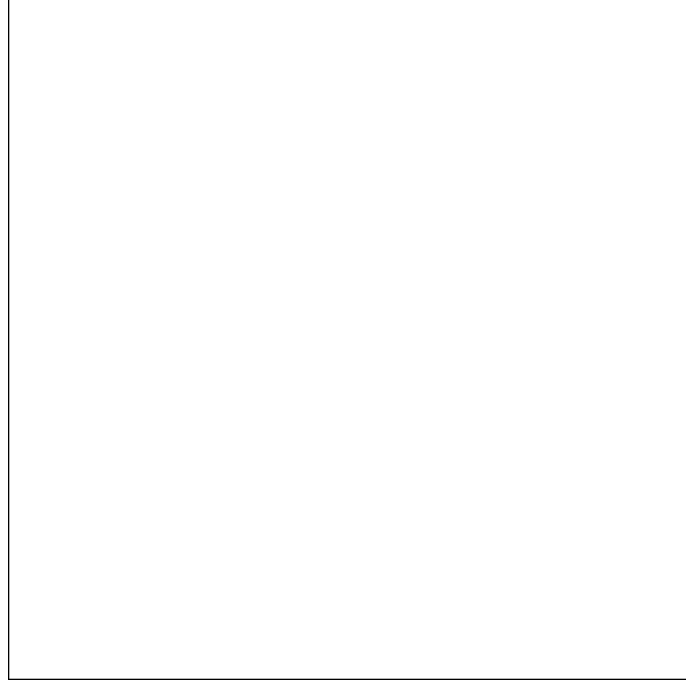
Mindenki beszállt és elfoglalta helyét. A buszra árusok nyomakodtak fel, hogy áruikat eladják az utasoknak. Mindegyik az árujának a nevét kiabálta. Nagyon viccesen hangoztak nekem ezek a szavak.

Miközben utaztunk, egyre melegebb lett a buszon. Becsuktam a szememet és abban reménykedtem, hogy el tudok majd aludni.

Néhány utas italt, mások édességet
vettek és elkezdtek enni. Azok,
akiknek nem volt pénzük, mint
például én, csak nézték őket.

Ahogy a busz elhagyta a
buszmegállót, kibámultam az
ablakon. Azon tűndöttem, hogy
vajon visszajövök-e még a falumba.

Az árusításnak akkor lett vége, amikor a busz dudálni kezdett. Ezzel jelezte a sofőr, hogy készen állunk az indulásra. Rákiáltott az árusokra, hogy szálljanak le.

Az árusok egymást összenyomva szálltak le a buszról. Néhányan éppen a visszajárót adták oda az utasoknak, mások még az utolsó pillanatban is próbáltak eladni valamit.